

شیمی کانی‌های فلوگوپیت در سنگ‌های آتشفسانی پتاسی پلیو-کواترنری، شمال غرب مرند

احمد جهانگیری^{*}، غلامرضا احمدزاده^۲، دیوید لنتز^۳

۱- گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

۲- گروه آبیاری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی

۳- گروه زمین‌شناسی، دانشگاه نیوبرونزویک، کاتاندرا

(دریافت مقاله: ۸۹/۲/۲۵، نسخه نهایی: ۸۹/۷/۳۰)

چکیده: سنگ‌های آتشفسانی پتاسی و ابر‌پتاسی با سن پلیوکواترنری در بخش شمالی کمان ماغمای ارومیه- دختر در شمال غرب مرند تشکیل شده‌اند. ترکیب کانی‌شناسی این سنگ‌ها با فنوکریست‌های کلینوپیروکسن، فلوگوپیت، لویسیت و الیوین در زمینه‌ای از پلازیوکلاز، سانیدین، کلینوپیروکسن و بیوتیت و شیشه آتشفسانی مشخص می‌شود. فنوکریست‌های فلوگوپیت بلورهای شکل دار با حاسیه‌ی واکنشی هستند. بر اساس رده‌بندی انجمن بین‌المللی کانی‌شناسی، ترکیب فلوگوپیت‌ها بین سیدرووفیلیت و استونیت قرار می‌گیرد و مقدارنسبت $(\text{Fe} + \text{Mg})/\text{Al}$ از ۰,۳۳ تا ۰,۴۰ است. بر اساس مقادیر TiO_2 , MgO , MnO و Al^{VI} ، میکاهای بررسی شده دارای ترکیب میکاهای ماغمای اولیه هستند. نمونه‌های بررسی شده تا ۵ و ۸,۶۲ درصد BaO و TiO_2 دارند و شبیه به فلوگوپیت‌های بررسی شده از سایر سنگ‌های آتشفسانی پتاسی و ابر‌پتاسی جهان هستند. با افزایش BaO مقادیر Al_2O_3 , TiO_2 , SiO_2 , FeO , MgO , K_2O کاهش نشان می‌دهند. با این برداشت جانشینی‌های مختلف برای جانشینی Ba و Ti بحث شده است. مقایسه‌ی ترکیب فلوگوپیت‌های بررسی شده نشانگر شباهت آن‌ها با فلوگوپیت‌های سنگ‌های آتشفسانی پتاسی و ابر‌پتاسی نوع رومان ایتالیاست.

واژه‌های کلیدی: سنگ‌های آتشفسانی، پتاسی، شیمی کانی، فلوگوپیت.

این کانی‌ها بر اساس موقعیت زمین‌ساختی سنگ‌های در برگیرنده، مورد توجه پژوهشگران بوده است و از شیمی کانی‌های فلوگوپیت اغلب به عنوان عامل تشخیص انواع سنگ‌های قلیایی استفاده شده است.^[۵] سنگ‌های آتشفسانی شمال غرب مرند با ترکیب بازالت‌های تفریتی لویسیت دار تا تفریت و تراکی-آنذیت دارای فنوکریست‌های درشت بلور با حاسیه‌ی واکنشی‌اند و با ویژگی‌های ژئوشیمیایی غنی‌شدگی در LILE و وابسته به فرایند فرورانش هستند.^[۶] در این مقاله کانی‌شناسی و ترکیب شیمیایی کانی‌های فلوگوپیت

مقدمه
کانی‌های میکا با ترکیب فلوگوپیتی از کانی‌های سازنده‌ی سنگ‌های لامپروئیتی، سنگ‌های آذرین پتاسی و ابر‌پتاسی و سنگ‌های بازالتی قلیایی هستند و ترکیب شیمیایی آن‌ها در این سنگ‌ها در گستره‌ی گستره‌ای تغییر می‌کند [۲, ۱]. رخداد فلوگوپیت‌های غنی از Ti و Ba نادر است ولی پیدایش فلوگوپیت‌های Ba و Ti دار در سنگ‌های آتشفسانی پتاسی تا ابر‌پتاسی گزارش شده‌اند [۴, ۳]. با توجه به تغییرات ترکیب شیمیایی فلوگوپیت‌های سنگ‌های آتشفسانی مختلف، رخداد

*نویسنده مسئول، تلفن - نمبر: ۰۴۱۱ (۳۳۵۶۰۲۹)، پست الکترونیکی: A_Jahangiri@tabrizu.ac.ir

ترکیب تفریت تا تراکی- آندزیت بازالتی است.

سنگ‌های تفریت لویسیت‌دار

بررسی‌های میکروسکوپی این گروه از سنگ‌ها نشان می‌دهد که فنوکریست‌های غالب در این‌ها کلینوپیروکسن، لویسیت، اولیوین و آپاتیت است. زمینه‌ی این سنگ‌ها از شیشه‌ای تا میکرولیتی متغیر بوده که میکرولیت‌ها بیشتر شامل پلاژیوکلاز، سانیدین همراه با ریز بلورهای کلینوپیروکسن و لویسیت است. لویسیت از جمله کانی‌های شاخص این گروه سنگی محسوب می‌شود که بیشتر خود شکل بوده و دارای ماکل پیچیده است. کلینوپیروکسن‌ها همراه با لویسیت‌ها جزء فراوان‌ترین فنوکریست‌های موجود در سنگ‌های مورد بحث است که بیشتر از نوع دیوپسیدند (شکل ۱). بلورهای کلینوپیروکسن شکل دار تا نیمه شکل دارند و اغلب حالتی منطقه‌ای از خود نشان می‌دهند. ماکل نواری، کارلسbad و نیز بافت غربالی در بیشتر پیروکسن‌ها مشاهده می‌شود.

اولیوین‌ها بیشتر دانه ریز بوده ولی برخی از آن‌ها به حالت فنوکریست نیز یافت می‌شوند. بلورهای اولیوین به ایدنگزیت تجزیه شده‌اند.

تفریت و تراکی آندزیت بازالتی

این سنگ‌های دارای بافت ریز بلوری پرفیری با فنوکریست‌های کلینوپیروکسن، فلوگوپیت همراهند (شکل ۱) که در زمینه‌ای ریزدانه و ریز بلوری از پلاژیوکلاز، پیروکسن، فلوگوپیت بعلاوه‌ی کانی‌های کدر قرار گرفته‌اند. لویسیت در این سنگ‌ها به عنوان کانی فرعی ریز بلور ظاهر می‌شود. فلوگوپیت‌ها به صورت صفحه‌ای تا تیغه‌ای و خود شکل بوده و اندازه‌ی آن‌ها از فنوکریست‌های درشت بلور گرفته تا اندازه‌ای خیلی ریز که در زمینه یافت می‌شود (شکل ۱). فنوکریست‌های فلوگوپیت با حاشیه‌ی واکنشی و خاصیت چند رنگی مشخص می‌شوند. تفاوت سنگ‌های تیره قلیایی فلوگوپیت دار با سنگ‌های لویسیت‌دار در مقدار فلوگوپیت و عدم حضور لویسیت به صورت فنوکریست در سنگ‌های فلوگوپیت‌دار است.

بلورهای آپاتیت از انواع خیلی ریزدانه تا فنوکریست‌های درشت در نمونه‌ها مشاهده می‌شوند. اولیوین به عنوان کانی فرعی در برخی از نمونه‌های این گروه مشاهده می‌شود. سانیدین نیز به مقدار کم در برخی از نمونه‌ها و به صورت فنوکریست دیده می‌شود.

جانشین‌های مطرح در ساختار فلوگوپیت‌های سنگ‌های آتشفشنای پتاسی و ابر پتاسی با سن پلیو-کواترنری در غرب مرند در استان آذربایجان شرقی مورد بحث قرار گرفته‌اند و ترکیب آن‌ها با دیگر سنگ‌های آتشفشنای پتاسی از مناطق مختلف جهان با موقعیت‌های زمین‌ساختی متفاوت مقایسه شده‌اند.

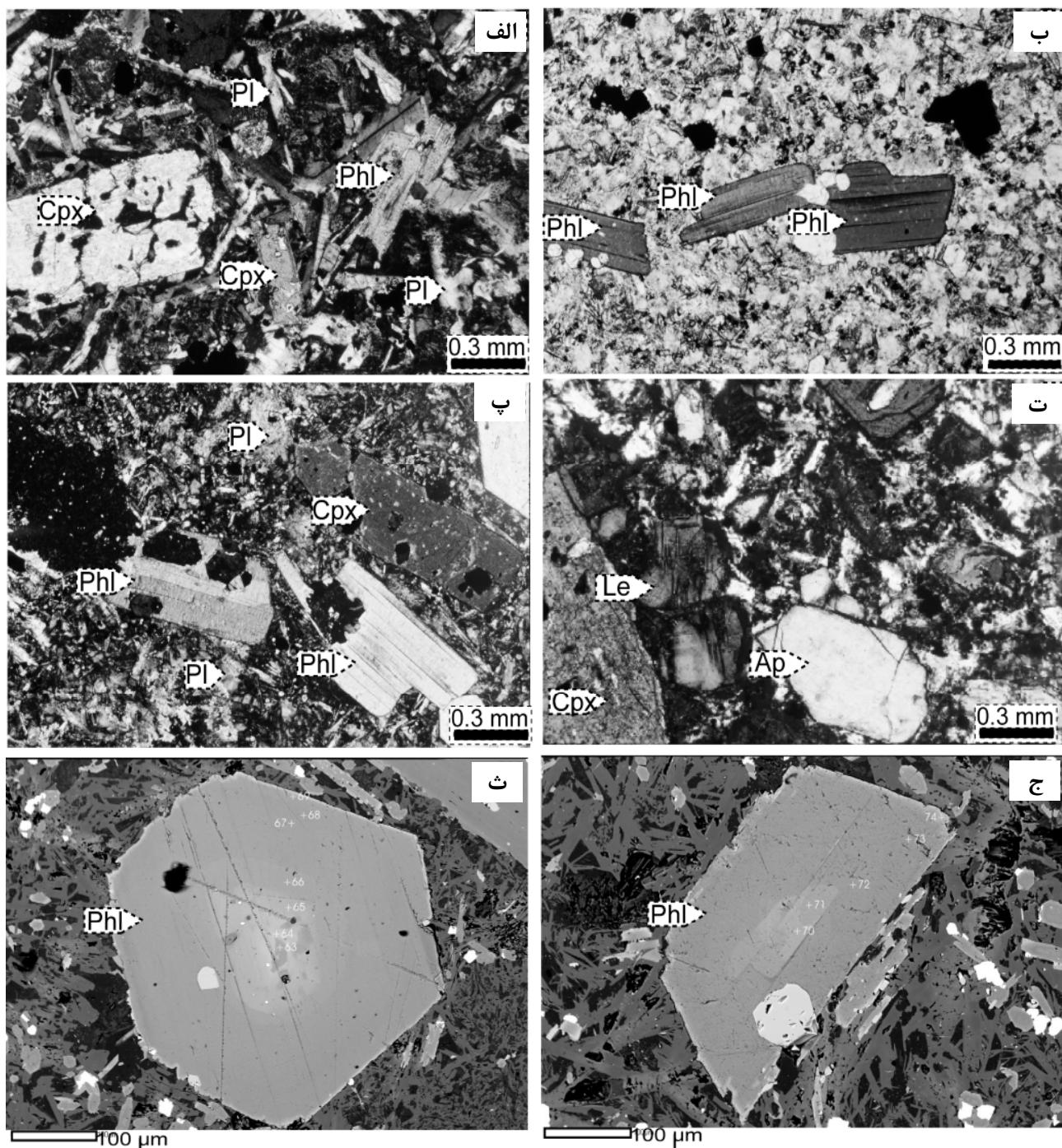
زمین‌شناسی منطقه‌ی مورد بررسی

مجموعه‌های سنگی قلیایی پتاسی و ابر پتاسی در شمال غرب شهر مرند در استان آذربایجان شرقی، با مختصات جغرافیایی $45^{\circ} ۳۰' - ۳۸^{\circ} ۴۵'$ عرض شمالی و $۱۵^{\circ} - ۴۵^{\circ} ۴۵'$ طول شرقی تشکیل شده‌اند. سنگ‌های آتشفشنای این منطقه شامل مجموعه‌ای از سنگ‌های آتشفشنای حدواسط تا اسیدی با ترکیب آندزیت تا داسیت و سنگ‌های آذرآواری، گدازه‌های با ترکیب قلیایی سدی و قلیایی پتاسی و ابر پتاسی هستند. سنگ‌های آتشفشنای حد واسط تا اسیدی رسوب‌های سرخ قرمز رنگ میوسن را قطع و گدازه‌های بازی به ترتیب سنی پس از مجموعه سنگ‌های حدواسط و اسیدی در منطقه بیرون ریخته‌اند و در بخش‌هایی روی مجموعه‌ی آتشفشنای حدواسط اسیدی قرار گرفته‌اند که نشانگر سن تشکیل این سنگ‌ها در پلیوسن و یا کواترنر فرض می‌شود [۶].

منطقه‌ی مورد بررسی از نظر زمین‌ساختی محدود به دو گسل راست گرد بزرگ است که یکی گسل شمالی می‌شود (شاخه‌ای از گسل تبریز) با راستای شرقی- غربی و دیگری گسل راست گرد دره‌ی دیز است که تقریباً با راستای جنوب شمال غرب- جنوب شرق کشیده شده است [۶].

سنگ‌نگاری

سنگ‌های پتاسی و ابر پتاسی دارای بافت پورفیری بوده و شامل دو نوع متفاوت از نظر ترکیب کانی‌شناسی هستند که در نمونه‌های دستی نیز براحتی قابل تشخیص‌اند. گروه اول شامل سنگ‌های لویسیت‌دار است که دارای بافت پورفیری با بلورهای فنوکریست درشت و فراوان لویسیت و کلینوپیروکسن کاملاً مشخص هستند. لویسیت در برخی از نمونه‌ها در حدود $۳۰ - ۴۰$ درصد حجمی سنگ را تشکیل می‌دهد، اندازه‌ی فنوکریست‌های کلینوپیروکسن و لویسیت در این نمونه‌ها متفاوت است. به طوری که در برخی از نمونه‌ها طول کلینوپیروکسن به بیش از یک سانتی‌متر می‌رسد، ترکیب این سنگ‌ها در حد تفریت لویسیت دار است، ولی گروه دوم شامل سنگ‌های میکارادار با

شکل ۱ تصاویر میکروسکوپی سنگ‌های آتشفشانی پتسا و ابر پتسا شمال غرب مرند سنگ میزبان کانی‌های فلوگوپیت با فنوکریست‌های کلینوپیروکسن و فلوگوپیت ۶ (الف) فنوکریست‌های فلوگوپیت با چند رنگی مستقیم ب) کانی لویسیت با ماکل پیچیده و درشت بلور آپاتیت در سنگ‌های تفریتی تقریباً لوبیسیت دار پ، ت، ث، ج) تصاویر BSE از فنوکریست‌های فلوگوپیت منطقه تجزیه شده.

نقشه‌ای روی آنها انجام گرفت. در کانی‌های درشت بلور که ساختار منطقه‌ای و یا حاشیه‌ی واکنشی نشان می‌دهند، تجزیه نقطه‌ای از مرکز و حاشیه واکنشی کانی‌ها انجام شد. تجزیه‌های نقطه‌ای در دانشگاه نیوبرونزویک کانادا با ریزپردازندگی

روش کار

در این پژوهش، پس از بررسی مقاطع نازک تهیه شده از نمونه‌های سنگی سنگ‌های آتشفشانی شمال غرب مرند با میکروسکوپ قطبشی، نمونه‌های مناسب انتخاب و تجزیه

هستند [۱۰]. نتایج تجزیه‌های انجام شده نشانگر کاهش در موقعیت چهار وجهی است ($8 < \text{Si} + \text{Al}^{\text{IV}}$) که به معنای حضور کاتیون دیگری در این موقعیت است. بنا بر پیشنهاد [۱۱] Ti^{4+} و Fe^{3+} هر دو می‌توانند در موقعیت‌های چهار وجهی قرار گیرند. با این وجود، به نظر [۱۲] مشارکت Ti^{4+} در موقعیت هشت وجهی بیشتر امکانپذیر است. جانشینی Fe^{3+} در موقعیت چهار وجهی برای گدازه‌های پتانسی در میکاها غنی از باریم در شمال شرق چین [۲] پیشنهاد شده است. در این پژوهش نیز فضای خالی موقعیت چهار وجهی با جانشینی آهن سه ظرفیتی محاسبه شد و بقیه‌ی آهن به صورت آهن دو ظرفیتی در موقعیت هشت وجهی دیده می‌شود (جدول ۱). نمونه‌های تجزیه شده همچنین فضای خالی در موقعیت‌های هشت وجهی را نیز نشان می‌دهند که مجموع کاتیون‌های محاسبه شده بین $5/4\text{--}5/7$ (apfu) است که کمتر از ۶ کاتیون در فرمول میکاها هشت وجهی سه گانه هستند و به علت اینکه نمونه‌های بررسی شده از نوع میکاها باریم-تیتانیم دارند، جانشینی‌های احتمالی صورت گرفته در مبحث بعدی آورده شده‌اند. نمونه‌های تجزیه شده دارای $5/5\text{--}11/10$ درصد وزنی BaO و $5\text{--}8/7$ درصد وزنی TiO_2 هستند که با فلوگوپیت‌های باریم تیتاندار سنگ‌های آتشفشانی قلیایی پتانسی و ابر پتانسی همخوانی دارند [۲]. عدد منیزیم آن‌ها در $\text{Mg}/(\text{Mg} + \text{Fe}_{\text{total}})$ در گستره‌ی $68/0\text{--}72/72$ مقدار Cl نمونه‌ها در گستره‌ی $0/0\text{--}0/8$ درصد و مقدار F در گستره‌ی نمونه‌ها در $0/15\text{--}0/38$ درصد است که می‌تواند نشانگر بالا بودن فعالیت فلورئور در گدازه‌ی تشکیل دهنده‌ی سنگ میزبان باشد. نتایج تجزیه‌های به عمل آمده از کانی‌های منطقه‌ای با حاشیه، نشانگر عدم تغییر مشخص در ترکیب کانی‌های منطقه ایست، ولی نتایج حاصل از تجزیه‌ی حاشیه و اکتشی فنوکریست‌های بررسی شده نشانگر افزایش SiO_2 , F و کاهش MgO , TiO_2 است (جدول ۱). این تغییر ترکیب می‌تواند با کاهش دمای تبلور بستگی داشته باشد [۱۴].

الکترونی Jeol-733 با ولتاژ ستابدنه‌ی ۱۵KV و شدت جریان 30nA صورت گرفت. از نمونه‌های بررسی شده و موقعیت نقاط تجزیه شده با میکروسکوپ الکترونی تصاویر BSE تهیه شدند.

ترکیب شیمیایی میکاها

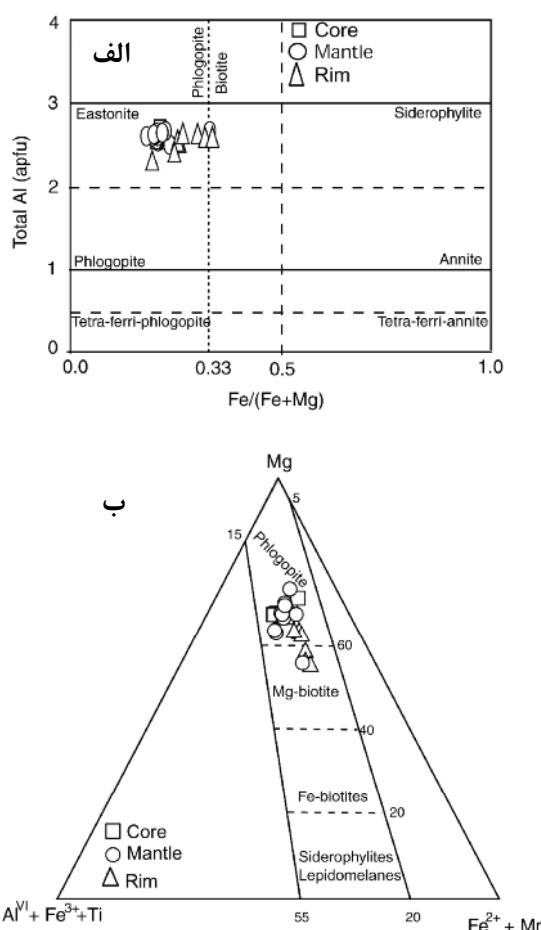
میکاها کانی‌های سیلیکاتی ورقه‌ای با فرمول $\text{IM T}_4\text{O}_{10}\text{A}_2$ هستند که موقعیت I عموماً با $\text{Li}, \text{K}, \text{Na}, \text{Rb}, \text{Ce}, \text{Ba}$ و $\text{OH}, \text{F}, \text{Cl}, \text{S}$ جانشین می‌شوند [۷]. بیوتیت‌ها به عنوان نام سری‌های محلول بین چهار عضو نهایی مورد استفاده قرار می‌گیرند. چهار عضو نهایی عبارتند از آنیت_۲ $\text{KFe}_3\text{AlSi}_3\text{O}_{10}(\text{OH})_2$ فلوگوپیت $\text{KMg}_3\text{AlSi}_3\text{O}_{10}(\text{OH})_2$ سیدروفلیت $\text{KMg}_2\text{Al}[\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_{10}](\text{OH}_2)$ و استونیت $[\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_{10}](\text{OH}_2)$. اعضای نهایی در گستره‌ی محورهای افقی و قائم به ترتیب شامل تبادل Mg-Fe و تبادل (Mg, Fe) $\text{Si}^{\text{VI}}\text{Al}$ (جانشینی چرمک) در ارتباطند. در جدول ۱ نتایج تجزیه‌های نقطه‌ای انجام شده از میکاها سنگ‌های آذرین آتشفشانی پتانسی و ابر پتانسی غرب مرند نشان داده شده‌اند. مقادیر کاتیونی بر اساس ۲۲ اکسیژن محاسبه شدند و نتایج آن‌ها در جدول ۱ نشان داده شده‌اند. ترکیب میکاها بررسی شده در نمودار $\text{Fe}/(\text{Fe} + \text{Mg})$ به سمت قطب فلوگوپیت و استونیت قرار می‌گیرد (شکل ۲ الف) و بر اساس نسبت $\text{Fe}/(\text{Fe} + \text{Mg}) < 0.33$ از بیوتیت‌ها تفکیک می‌شود [۸]. همچنین نمودار مثلثی $\text{Fe}^{2+}, \text{Al} + \text{Fe}^{3+} + \text{Ti}, \text{Mg} + \text{Mn}$ درصد وزنی FeO و Fe_2O_3 از روی FeO بر اساس رابطه‌های زیر محاسبه شد [۹]

$$\text{FeO} = \text{FeO}_t * 0.84, \quad \text{Fe}_2\text{O}_3 = 1.113 * 0.16 * \text{FeO}.$$

مقدار سیلیس نمونه‌های تجزیه شده در حدود $32/75\text{--}38/35$ درصد وزنی تغییر می‌کند، بخش زیادی از Al در منظر چهار وجهی میکاها وارد شده و بیشتر نمونه‌ها دارای Al^{VI} صفر تا نزدیک به صفرند که از ویژگی‌های بیوتیت‌های ماقمایی

ادامه جدول ۱

نمونه	Yk6(11b)	Yk6(12)	Yk6(13)	Yk6(2)	Yk6(9)
SiO ₂	۳۵,۷۰	۳۴,۴۰	۳۸,۳۵	۳۵,۵۲	۳۲,۷۵
TiO ₂	۷,۰۲	۸,۶۲	۶,۹۳	۶,۲۳	۸,۷۰
Al ₂ O ₃	۱۵,۰۲	۱۴,۸۳	۱۳,۴۵	۱۴,۷۱	۱۴,۳۰
Cr ₂ O ₃	۰,۰۲	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۱	۰,۰۰
FeO _t	۹,۵۷	۹,۶۵	۹,۲۱	۹,۳۲	۹,۲۳
FeO	۸,۰۴	۸,۱۱	۷,۷۴	۷,۸۳	۷,۷۵
Fe ₂ O ₃	۱,۴۳	۱,۴۴	۱,۳۸	۱,۳۹	۱,۳۸
MnO	۰,۰۵	۰,۱۰	۰,۰۴	۰,۰۸	۰,۱۳
MgO	۱۷,۱۷	۱۵,۳۷	۱۷,۸۸	۱۷,۶۷	۱۵,۰۳
BaO	۲,۶۶	۴,۸۸	۰,۲۱	۱,۶۸	۵,۰۰
CaO	۰,۰۵	۰,۰۲	۰,۰۵	۰,۰۶	۰,۰۱
Na ₂ O	۰,۸۷	۰,۸۷	۱,۰۳	۰,۹۱	۰,۸۵
K ₂ O	۸,۲۱	۷,۰۸	۸,۷۷	۸,۵۱	۶,۹۹
F	۲,۶۷	۲,۲۰	۲,۸۴	۳,۰۵	۲,۵۱
Cl	۰,۰۵	۰,۰۷	۰,۰۴	۰,۰۳	۰,۰۷
Total	۹۹,۰۶	۹۸,۰۹	۹۸,۸۱	۹۷,۷۸	۹۶,۰۸
Si	۵,۲۸	۵,۱۹	۵,۵۷	۵,۳۱	۵,۰۹
Al ^{IV}	۲,۶۲	۲,۶۴	۲,۳۰	۲,۵۹	۲,۶۲
Fe ^۳	۰,۰۵	۰,۰۵	۰,۰۵	۰,۰۵	۰,۰۵
Σ-tet	۷,۹۵	۷,۸۸	۷,۹۲	۷,۹۵	۷,۷۶
Al ^{VI}					
Ti	۰,۷۸	۰,۹۸	۰,۷۸	۰,۷۰	۱,۰۲
Cr	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰
Fe ₂	۰,۹۹	۱,۰۲	۰,۹۴	۰,۹۸	۱,۰۱
Mn	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۲
Mg	۳,۸۱	۳,۴۸	۳,۹۰	۳,۹۷	۳,۶۳
Σ-oct	۵,۵۹	۵,۵۰	۵,۶۰	۵,۶۶	۵,۶۶
Ba	۰,۱۶	۰,۲۹	۰,۱	۰,۱۰	۰,۳۱
Ca	۰,۰۱	۰,۰۰	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۰
Na	۰,۲۵	۰,۲۶	۰,۲۹	۰,۲۶	۰,۲۶
K	۱,۵۵	۱,۳۷	۱,۶۳	۱,۶۳	۱,۳۹
Σ-int	۱,۹۶	۱,۹۲	۱,۹۴	۲,۰۰	۱,۹۶
CF	۲,۶۰	۲,۱۸	۲,۷۲	۳,۰۰	۲,۵۷
CCl	۰,۰۳	۰,۰۴	۰,۰۲	۰,۰۲	۰,۰۴
Cations	۱۵,۵۱	۱۵,۳۰	۱۵,۴۶	۱۵,۶۱	۱۵,۳۸
Fe/(Fe+Mg)	۰,۲۱	۰,۲۳	۰,۱۹	۰,۲۰	۰,۲۲
Mg/(Mg+ Fe)	۰,۷۹	۰,۷۷	۰,۸۱	۰,۸۰	۰,۷۸
Al ^{VI} /Al ^{IV}	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۰

شکل ۲ (الف) ترکیب میکاهای بررسی شده در نمودار رده‌بندی میکاهای بر اساس [۷]، (ب) نمونه‌های بررسی شده در نمودار $Mg-(Al^{VI} + Fe^{3+} + Ti)-(Fe^{2+} + Mn)$ در گستره‌ی فلوگوپیت قرار می‌گیرند.

موقعیت‌های هشت وجهی و بین لایه‌ای صورت گیرد، و همانند رابطه‌ی [۱۵، ۱۲]

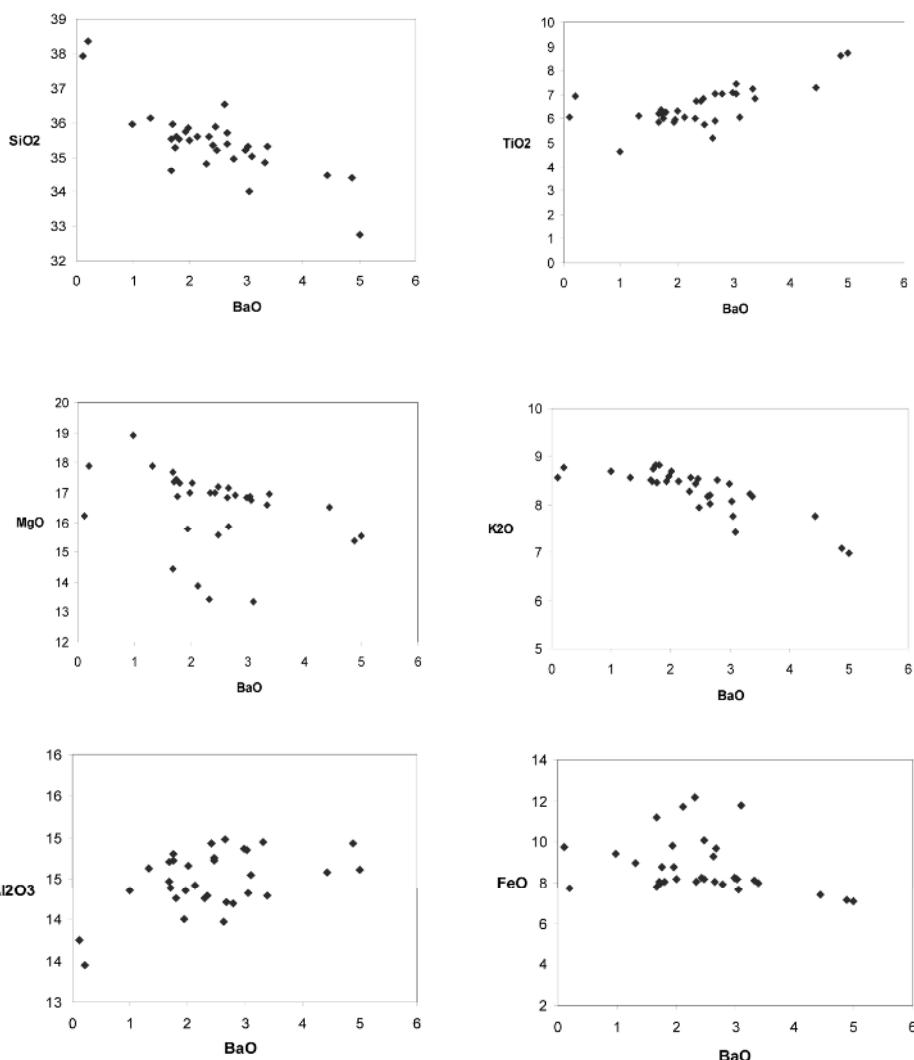

بیشتر نمونه‌های بررسی شده تقریباً دارای موقعیت میان لایه‌ای عنصری بوده و در راستای خط ۱:۱ جایگزین Ba بجای K + Na + Ca می‌شوند (شکل ۴ الف) که نشانگر جایگزینی ترجیحی رابطه‌ی ۲ نسبت به رابطه‌ی ۱ است. با این وجود، با اینکه رابطه‌ی ۲ جانشینی زوج باریم و آلومینیم را برای جبران عدم توازن بار پیشنهاد می‌کند، احتمالاً کاتیون دیگری همانند Fe^{3+} باشست در موقعیت مختصات چهار وجهی حضور داشته باشد تا فضای خالی در موقعیت چهار وجهی و عدم توازن بار در شبکه‌ی کانی را جبران کند. این جایگزینی Ba برای اغلب نمونه‌های فلوگوپیتی باریم‌دار ماقمایی جز نمونه‌های لامپروئیتی قابل کاربرد است [۱۶].

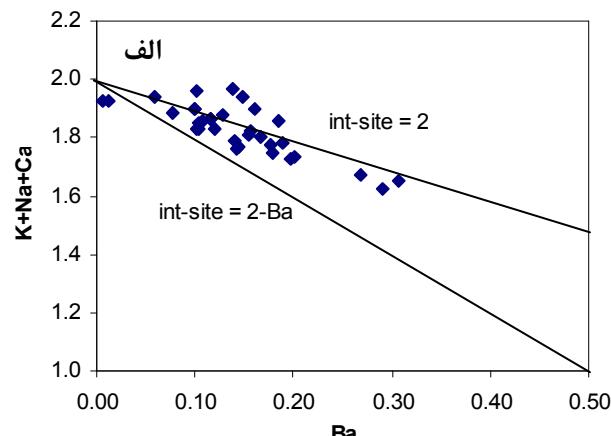
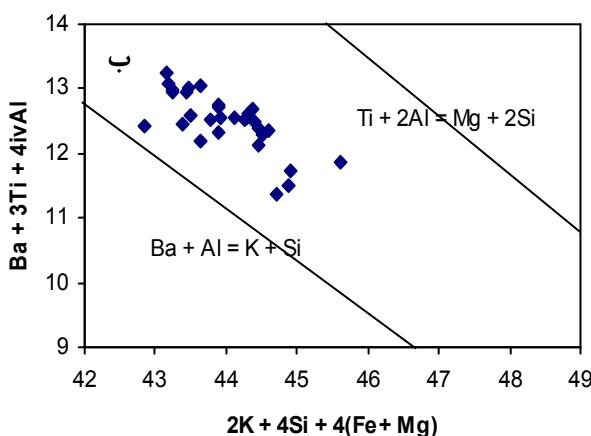
جانشینی Ti و Ba به‌علت پیچیدگی در ساختار کانی‌های میکا، تکلیف یک جایگزینی در ساختار میکاهای به دلایل پیچیدگی در پتانسیل جایگزینی، مشکل بودن تعیین ظرفیت آهن و تیتانیم و احتمال قرار گرفتن Ti , Fe و Mg در موقعیت مختصات چهار وجهی [۲] مشکل است. نمودارهای رسم شده نشانگر همبستگی مثبت مقادیر BaO با TiO_2 , Al_2O_3 و همبستگی منفی با SiO_2 , MgO , K_2O , FeO می‌تواند جایگزین کاتیون‌های میان لایه‌ای در موقعیت‌های با مختصات ۱۲ بشود. جایه‌جایی K با Ba در ساختار میکا همراه با جبران بار یونی است که با رابطه‌ی

[۱] و یا با جایگزینی پیچیده‌ی شامل زوج کاتیون‌های

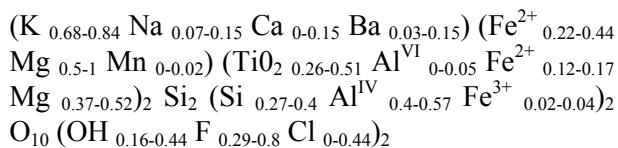

شکل ۳ نمودار تغییرات BaO نسبت به اکسیدهای BaO، TiO₂، Al₂O₃ و MgO، K₂O، FeO، Al₂O₃ مثبت بین O و SiO₂، MgO، K₂O، FeO مشاهده می‌شود. همبستگی منفی با اکسیدهای SiO₂، MgO، K₂O، FeO مشاهده می‌شود.

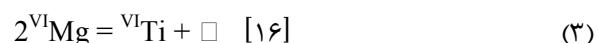
شکل ۴ (الف) نشستن باریم به جای کاتیون‌های بین لایه‌ای در نمونه‌های بررسی شده، (ب) نمودار $2K + 4Si + 4(Fe + Mg)$ نسبت به $Ba + 3Ti + 4ivAl$ برای نشان دادن روند زوج جایگزینی $Ba + Al = K + Si$ در فلوكوپیت‌های بررسی شده [۸].

موقعیت‌های هشت وجهی و برای پر کردن فضای خالی در (شکل ۵ ب) نشان داده شد. با توجه به بحث جانشینی فوق و نتایج داده‌های نمونه‌های بررسی شده برای موقعیت‌های کاتیونی در جدول ۱، گستره‌ی فرمول شیمیایی نمونه‌های فلوگوپیتی بررسی شده به صورت زیر تعیین می‌شود.

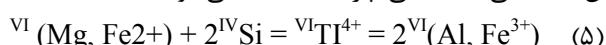

که با توجه به فرمول کلی کانی بیوتیت $IM_2M_1T_1T_2OH$ عناصر Ba, Ca در موقعیت بین لایه‌ای و Ti در موقعیت هشت وجهی در نظر گرفته شده‌اند و تمام آهن سه ظرفیتی و در موقعیت T_2 جانشین Si شده است که این جانشینی Al^{IV} توازن بار یونی ناشی از جایگزینی Ca و Ba بجای پتانسیم را جبران می‌کند.

فلوگوپیت‌های باریم و تیتانیم دار عموماً دارای کاهش کاتیونی در موقعیت‌های هشت وجهی هستند [۲، ۱۵] مدل‌های زیادی درباره‌ی جانشینی Ti در میکاها ارائه شده‌اند که در اغلب آن‌ها Ti در هماهنگ با هشت وجهی در نظر گرفته شده است. چندین منظر برای جانشینی Ti پیشنهاد شده‌اند که عبارتند از:

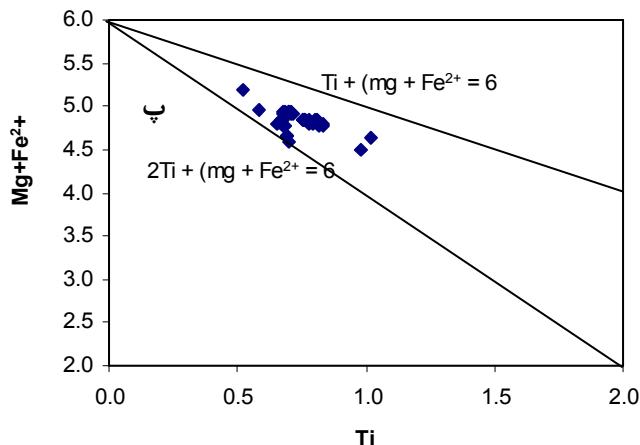
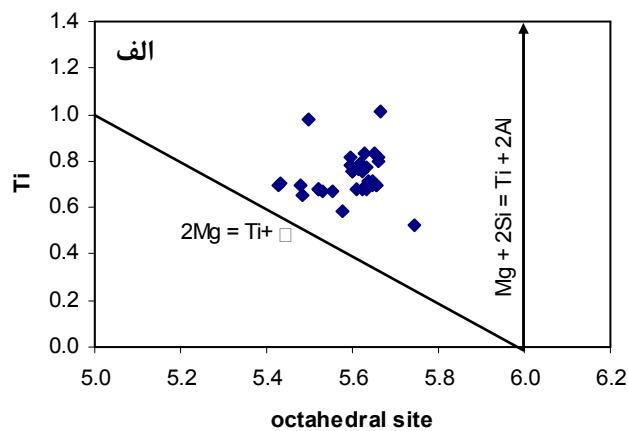
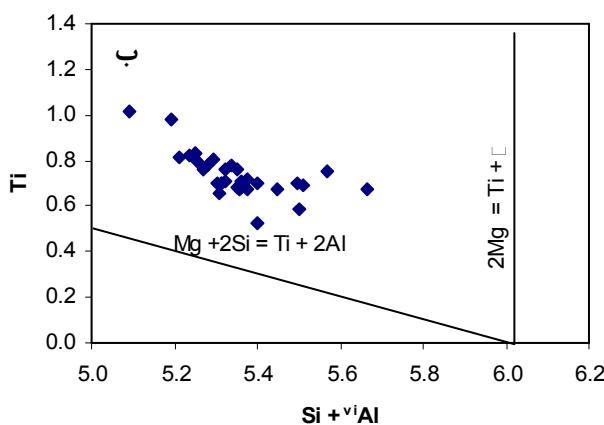

این جانشینی، جانشینی چرمک نامیده می‌شود.

[۲] با وجود این منظر از جانشینی به علت نبود اطلاعات کامل از حالت اکسایش آهن قابل ارزیابی نیست.

میکاها تجزیه شده روندی بین جانشینی ۳ و ۴ را مشخص می‌کنند (شکل ۵ الف، ب). به علاوه، همبستگی Ti در مقابل $(Mg + Fe^{2+})_{calc}$ به عنوان شاهدی بر جانشینی Ti در

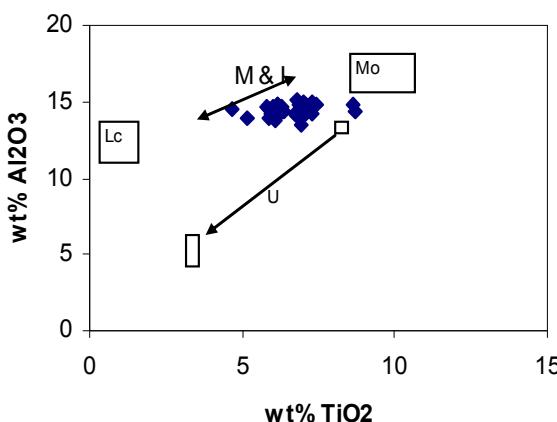

شکل ۵ جایگزینی Ti در موقعیت‌های هشت وجهی (الف) نمودار Ti نسبت به مجموع کاتیون‌های موقعیت هشت وجهی (ب) نمودار Ti نسبت به $Mg + Fe^{2+}$ (پ) نمودار Ti نسبت به $SiAl^{VI}$ (پ) نمودارهای الف و ب از [۱۵] و نمودار پ از [۲].

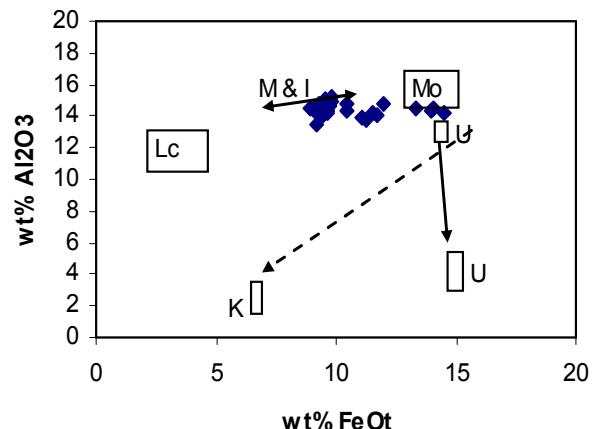
کانی‌هایی همانند فلوگوپیت/آمفیبول پتاسیم‌دار در ترکیب آن باشد [۶]. با توجه به موقعیت زمانی و مکانی، این غنی‌شدنگی طی فرایند فرورانش پوسته‌ی اقیانوسی نئوتیس رخ داده است [۶] ضمن اینکه تشکیل لامپروبولیت‌ها و کامافوگایتها از لحاظ موقعیت مکانی و زمین‌ساختی متفاوت با نمونه‌های بررسی شده‌اند. فلوگوپیت‌های نمونه‌های بررسی شده به نمونه‌های لامپروفیری نوع مینت نیز شباهت دارند و با توجه به اینکه خاستگاه مagma مینتها نیز به گوشه‌ی زیر قاره‌ای دارای فلوگوپیت نسبت داده شده است [۲۴]، این تشابه را می‌توان به ترکیب کانی‌شناسی خاستگاه نسبت داد.

برداشت

میکاهای بررسی شده از سنگ‌های آتشفسنای پتاسی و ابرپتاسی شمال غرب مرند دارای ترکیب فلوگوپیتی بوده و از بیوتیت‌های اولیه‌ی magma محسوب می‌شوند. این میکاهای از نوع فلوگوپیت‌های غنی از Ti و Ba هستند و جانشینی در $Ba + Al = K + Si$ می‌تواند صورت گرفته باشد. برای مشارکت Ti در ساختار فلوگوپیت‌های بررسی شده، ترکیبی از جانشینی چرم‌اکسی و Ti و پر شدن فضای خالی ساختار بلوری پیشنهاد می‌شود. مقایسه‌ی ترکیب شیمیایی نمونه‌های بررسی شده با دیگر سنگ‌های آذرین پتاسی جهان نشانگر شباهت در ترکیب شیمیایی از نظر مقادیر اکسیدهای FeO_T , TiO_2 , Al_2O_3 و SiO_2 با سنگ‌های پتاسی پس از برخورد نوع رومن ایتالیاست که با شواهد دیگر زمین‌شناسی، کانی‌شناسی و موقعیت زمانی و مکانی همخوانی دارد.

مقایسه با فلوگوپیت‌های سنگ‌های پتاسی در جهان
مقادیر FeO_T , TiO_2 و Al_2O_3 نمونه‌های بررسی شده در شکل ۶ برای مقایسه با سنگ‌های پتاسی شامل لامپروفیت‌ها، مینت‌ها، لویسیت بازانیت‌های مغولستان، سنگ‌های پتاسی اوگاندا و نوع رومن ایتالیا رسم شده‌اند. نمونه‌های بررسی شده با مقادیر بالای Al_2O_3 و TiO_2 به خوبی از سنگ‌های لامپروبولیتی و کامافوگایتها ایگاندا تشخیص داده می‌شوند. نمونه‌های لویسیت بازانیت بررسی شده در مغولستان [۱۸] دارای مقادیر Al_2O_3 و TiO_2 بالاتری از نمونه‌های شمال غرب مرندند، ولی نمونه‌های بررسی شده در گستره‌ی نزدیک به موقعیت نمونه‌های لامپروفیری با ترکیب مینت و سنگ‌های پتاسی و ابرپتاسی نوع رومن ایتالیا قرار می‌گیرند. ویژگی‌های شیمیایی کانی‌های فلوگوپیت باریم و تیتانیم دار در سنگ‌های آتشفسنای پتاسی می‌تواند به موقعیت زمین‌ساختی آن‌ها مربوط باشد [۱۷، ۱۸]. فلوگوپیت‌های سنگ‌های پتاسی وابسته به فرایند فرورانش (برای مثال، ایالت رومن، ایتالیا و مونتانا) با توجه به ماهیت سنگ میزبان خود، BaO بیشتر و TiO_2 کمتری نسبت به سنگ‌های محیط‌های درون صفحه‌ای دارند که آن‌ها را از هم‌دیگر تفکیک می‌کند. با توجه به شباهت‌های کانی‌شناسی، سنگ‌شناسی و موقعیت زمین‌ساختی سنگ‌های سنگ‌شناسی پتاسی شمال غرب مرند با سنگ‌های پتاسی نوع رومن، شباهت ترکیب شیمیایی میکاهای بررسی شده نیز می‌تواند شاهدی در تایید شواهد دیگر زمین‌شناسی و سنگ‌شناسی مبنی بر غنی‌شدنگی گوشه‌ی فوقانی در زیر پوسته‌ی قاره‌ای ایران و حضور

شکل ۶ مقایسه ترکیب فلوگوپیت‌های بررسی شده با دیگر سنگ‌های پتاسی ایتالیا (نوع رومن) شباهت بیشتری نشان می‌دهند. داده‌های لامپروفیت‌ها Lc از [۱۵]، داده‌های کامافوگایتها U از [۱۹]، سنگ‌های پتاسی ایتالیا I از [۲۰، ۲۱]، مینتها از [۲۱، ۲۲] و لویسیت بازانیت‌های مغولستان [۲۳].

مراجع

- [10] Nachit H., Ibhi A., Abia E.H., Ohoud M.B., "discrimination between primary magmatic biotites, reequilibrated biotites and neofomed biotites", *Geomateriala (Mineralogy)*, Comptes Rendus, Geosciences 337 (2005) 1415-1420
- [11] Farmer G.L., Boettcher A.L., "Petologic and crystal-chemical significance of some deep-seated phlogopites", Am. Mineral. 66, (1981) 1154-1163.
- [12] Bol L.C.G.M., Bos A., Sauter P. C.C., Jansen J.B.H., "Barium-titanium-rich phlogopites in marbles from Rogaland, southwest Norway," American Mineralogist 74, (1989) 439-447.
- [13] Deer W.A., Howie R.A., Zussman J., "Rock-forming minerals", III. Sheet silicates, p. 42-54. (1962) Longmans, London.
- [14] Foley S.F., "Experimental constraints on phlogopite chemistry in lamproites. II Effect of pressure-temperature variations", European Journal of Mineralogy 2 (1990) 327-341
- [15] Mansker W.L., Ewing R.C., Keil K., "Barian-titanian biotites in nephelinites from Oahu, Hawaii", American Mineralogist 64 (1979) 156-I 59.
- [15] Mitchell R.H., Bergman S.C., "Petrology of lamproites", p. 169-217 (1991) Plenum Press, New York.
- [16] Forbes W.C., Flower M.J.F., "Phaser relations of titan-phlogopite, $K_2Mg_4TiAl_2Si_6O_{20}$ (OH)₄: a refractory phase in the upper mantle", Earth Planet. Sci. Lett. 22 (1974) 60-66.
- [17] Robert J.-L., "Titanium solubility in synthetic phlogopite solid solutions", Chem. Geol. 17 (1976) 213-227.
- [18] Barton M., "A comparative study of some minerals occurring in the potassium-rich alkaline rocks of the Leucite Hills, Wyoming, the Vico Volcano, Western Italy, and the Toro-Ankole Region, Uganda", Neues Jahrbuch für Mineralogie Abhandlungen, 137, (1979) 113-134.
- [19] Edgar A.D., "Mineral chemistry and petrogenesis of an ultrapotassic-ultramafic volcanic rock", Contributions to Mineralogy and Petrology, 71 (1979) 171-175
- [1] Mitchell R.H., "Titaniferous phlogopites from the Leucite lamproites of the West Kimberley area, Western Australia", Contributions to Mineralogy and Petrology 76 (1981) 243-251.
- [2] Zhang M., Suddaby P., Thompson R. N., Dungan M. A., "Barian-titanian phlogopite from potassic lavas in northeast China: chemistry, substitutions and paragenesis", Am. Mineral. 78 (1996) 1056-1065.
- [3] Holm P.M., "Mineral chemistry of perpotassic lavas of the Vulsinian district, the Roman Province, Italy," Mineralogical Magazine 46 (1982) 379-386.
- [4] O'Brien H.E., Irving A., McCallum I.S., "Complex zoning and resorption of phenocrysts in mixed potassic mafic magmas of the High-wood Mountains, Montana," American Mineralogist 73 (1988) 1007-1024.
- [5] Feldstein S.N., Lange R.A., Vennemann T., O'Neil J.R., "Ferric-ferrous ratios, H₂O contents and D/H ratios of phlogopite and biotite from lavas of different tectonic regimes," Contribution to Mineralogy and Petrology, 126 (1996) 51-66.
- [6] Ahmadzadeh G., Jahangiri A., Lentz D., Mojtehdi M., "Petrogenesis of Plio-Quaternary post-collisional ultrapotassic volcanism in NW of Marand, NW Iran", Journal of Asian Earth Sciences 39 (2010) 37-50.
- [7] Rieder M., Cavazzini G., Yakonov, Y.D., Frank-Kanetskii, V.A., Gottardi, G., Guggenheim S., Koval P.V., Muller G., Neiva A.M.R., Radoslovich, E.W., Robert, J.L., Sassi, F.P., Takeda, H., Weiss, Z., Wones, D.R., "Nomenclature of the micas," Canadian Mineralogist 36 (3) 1998 905-912.
- [8] Guo J., Green T.H., "Experimental study of barium partitioning between phlogopite and silicate liquid at upper-mantle pressure and temperature", Lithos 24, (1990) 83-95.
- [9] Dymek R.F., "Titanium, aluminum and interlayer cation substitutions in biotite from high-grade gneisses, west Greenland," American Mineralogist 68 (9-10) (1983) 880-899.

- [23] Ryabchikov I.D., Kovalenko V.I., Dikov Yu P., Vladykin N.V., “*Titaniferous micas from the mantle: Composition, structure, formation conditions, and possible role in the production of potassic alkali magmas*”, Geokhimiya 6 (1981) 873-888.
- [24] Carlier G., Lorand J.P., Audebaud E., Kienast J.R., “*Petrology of unusual orthopyroxene-bearing minette suite From southeastern Peru, Eastern Andean Cordillera: Al-rich lamproites contaminated by peraluminous granites*”, J. Volcanol. Geotherm. Res. 75 (1997) 59–87.
- [20] Thompson R.N., “*Primary basalts and magma genesis. III. Alban Hills, Roman comagmatic province, central Italy*”, Contributions to Mineralogy and Petrology 60 (1977) 91-108.
- [21] Holm P.M., “*Mineral chemistry of perpotassic lavas of the Vulsinian district, the Roman Province, Italy*”, Mineralogical Magazine 46 (1982) 379-386.
- [22] Bachinski S.W., Simpson E.L., “*Tiphlogopites of the Shaw's Cove minette: A comparison with micas of other lamprophyres, potassic rocks, kimberlites, and mantle xenoliths*”, American Mineralogist 69 (1984) 4t-56.